

40 בעובדה שדווקא בשתי הברכות הללו נזכר שם אלוקים ולא שם הוי', כפי
41 שיתבאר להלן.
42 (ב) וַיֵּשׁ לֹאמֵר נְקוּדַת הַבְּאוּר בְּזֶה עַל־פִּי הַמְּבַאֵר בְּסִדוּר (עם
43 דְּבַר־אֱלֹקִים־חַיִּים) סִדוּר נֹסֵחַ רַבְּנוּ הַזֶּקֶן שֶׁנִּדְפְּסוּ בוֹ מֵאֲמָרֵי חֲסִידוֹת עַל
44 סֵדֶר הַתְּפִילוֹת) שְׁעַר
45 הַתְּקִיעוֹת⁷, שֶׁהַשְּׁפָעָה
46 הַנְּמַשְׁכֶּת מֵהַגְּבוּרֹת הִיא
47 גְּדוּלָּה יוֹתֵר מֵהַשְּׁפָעָה
48 הַנְּמַשְׁכֶּת מֵהַחֲסִידִים
49 כְּלוּמָר, בְּדֶרֶךְ כִּלְל נִתְּיָנָה
50 וְהַשְּׁפָעָה בָּאָה מִמִּידַת הַחֶסֶד.
51 וְאִילוּ מִידַת הַגְּבוּרָה מוֹנַעַת,
52 מִצְמַצַּת וּמַגְבִּילָה אֶת הַהֲשָׁפָעָה,
53 אֲבָל כֹּאשֶׁר יִשְׁנָה הַשְּׁפָעָה וְנִתְּיָנָה
54 מִצַּד מִידַת הַגְּבוּרָה הָרִי הִיא
55 בַּתְּגִבּוּרָה וּבִיתֵר שֶׁאֵת יוֹתֵר
56 מֵאֲשֶׁר הַשְּׁפָעָה הַרְגִילָה שְׁבָאָה
57 מִמִּידַת הַחֶסֶד. וְהִסִּיבָה לַכֶּךְ
58 שֶׁהַשְּׁפָעָה מִצַּד הַגְּבוּרָה גְּדוּלָּה
59 יוֹתֵר הִיא כִּי חֲסִידִים הֵם
60 בְּטֻבַּע הַקְּרִירוֹת וְלִכְּנֵן
61 הַשְּׁפָעָה מֵהֶם הִיא
62 בְּהַגְּבִילָה, מֵה־שְּׂאִי־כֵן
63 הַגְּבוּרֹת שֶׁהֵם בְּחַמִּימוֹת,
64 הַשְּׁפָעָה מֵהֶם הִיא
65 בְּאִפְּן שֶׁל תְּגַבְּרָת, וְעַד
66 לְרַבּוּי בְּלִי גְּבוּל כַּמְּבוּאֵר
67 בַּקְּבֵלָה וְחֲסִידוֹת שְׁמִידַת הַחֶסֶד
68 נִמְשָׁלָה לְמִים שֶׁהֵם בְּקִירוֹת
69 וּמִידַת הַגְּבוּרָה נִמְשָׁלָה לְאֵשׁ
70 שֶׁהִיא בְּחַמִּימוֹת וְלִכְּנֵן הַשְּׁפָעָה
71 מִמִּידַת הַחֶסֶד הִיא בְּרוּעָה
72 וְקִירוֹת וְהִיא הַשְּׁפָעָה מוֹגְבֵּלֶת
73 וְאִילוּ הַשְּׁפָעָה מִמִּידַת הַגְּבוּרָה
74 הִיא בְּתוֹקֶף וּבְחַמִּימוֹת וְהִיא הַשְּׁפָעָה לְלֹא הַגְּבִילָה, וּמְבוּאֵר שֶׁגְּבוּרָה הִיא גַּם
75 מִלְשׁוֹן תְּגִבּוּרָה וְתוֹסֶפֶת כּוֹחַ (וְלִכְּנֵן הַשְּׁפָעָה הַגֶּשֶׁם נִקְרָאת בְּגִמְרָא "גְּבוּרֹת
76 גִּשְׁמִים" וְדוּוֹקָא בְּרִכַּת "אַתָּה גִּבּוֹר" אֹמְרִים "מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם").
77 וְעַל־פִּי־זֶה מְבַאֵר שֶׁם בְּשֵׁעַר הַתְּקִיעוֹת שֶׁב־סִדוּר עִם דֹּ"ח' שְׁדוּקָא
78 יִצְחָק שְׁמִידָתוֹ הִיא מִידַת הַגְּבוּרָה וְעִבּוּדָת ה' שְׁלוֹ הִיתָה בְּפֶחַד וִירָאָה בְּרִיךְ

1 וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְגו'¹, וַיְדוּעַ
2 הַדִּיּוּק הַשְּׂאֵלָה בְּזֶה², בְּמֵאֲמָרֵי חֲסִידוֹת, הָרִי כָּל הַבְּרָכוֹת הֵם מִשֵּׁם
3 הַוַּי', דְּשֵׁם אֱלֹקִים הוּא מִדַּת הַדִּין וְהַצְּמָצוּם, שֶׁמַּגְבִּילָה וּמוֹנַעַת
4 אֶת הַשְּׁפָעָה וְהַבְּרָכוֹת
5 שְׁעִנְיָנָם הוּא נִתְּיָנָה
6 הַמְּשַׁכָּה וְהַשְּׁפָעָה הֵם
7 מִשֵּׁם הַוַּי', שֶׁהוּא הַשֵּׁם שֶׁל
8 מִידַת הַחֶסֶד וְהַנְּתִינָה וְהַהֲשָׁפָעָה
9 וְכִמּוֹ בְּרַכַּת כְּהַנִּים שְׁפָכַל
10 ג' הַפְּסוּקִים³ ("יִבְרַכְךָ הוּי'³
11 וְיִשְׁמְרֶךָ"; "יֵאֵר הוּי' פָּנָיו אֵלֶיךָ"³
12 וְיִחַנְךָ"; "יֵשָׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ"⁴
13 וְיֵשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם") נִזְכָּר שֵׁם
14 הַוַּי', הַשֵּׁם שְׁעִנְיָנוּ חֶסֶד,
15 הַשְּׁפָעָה וְנִתְּיָנָה וּבְכַרְכָּה זֹאת
16 בְּרִכַּת יִצְחָק לְיַעֲקֹב אֹמֵר יִצְחָק
17 וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים דוּוֹקָא
18 וְלֹא הוּי', וְצִרִיךְ בִּיאוּר מְדוּעַ אֲכַן
19 נֵאמַר כֹּאן שֵׁם "אֱלֹקִים" וְלֹא
20 שֵׁם הַוַּי'?"
21 וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף, שְׁדִיּוּק זֶה
22 (שְׁגִבְי בְּרַכָּה נִזְכָּר שֵׁם
23 אֱלֹקִים לְמִירוֹת שֶׁלְכֹאֹרָה הִיא
24 צִרִיךְ לְהִיטֵן נֹזֵחַ שֵׁם הוּי') הוּא
25 גַּם בְּכַרְכָּה הִרְאֵנוּ
26 שְׁנֵתְבָרַךְ יִצְחָק אַחֲרֵי מוֹת
27 אַבְרָהָם דְּכָתִיב בְּה'⁴
28 בְּכַרְכָּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּירֵךְ
29 אֶת יִצְחָק לְאַחַר מוֹת אַבְרָהָם
30 וְיִבְרַךְ אֱלֹקִים אֶת יִצְחָק
31 בְּנוֹ. דְּכָכַל הַבְּרָכוֹת
32 שְׁבָרַךְ הַקְּב"ה אֶת
33 אַבְרָהָם⁵ [וְגַם בְּהַבְּרָכוֹת
34 שְׁבָרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִצְחָק שְׁלֹאֲחֲרֵי־זֶה⁶ הַנּוֹכְרוֹת בְּתוֹרָה
35 לְאַחַר בְּרַכָּה זֹאת נֵאמַר שֵׁם הַוַּי', וּמִזֶּה מְשַׁמֵּעַ, דְּכַרְכָּה הִרְאֵנוּ
36 שְׁבָרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִצְחָק שְׁנֵאמַר בְּה' וְיִבְרַךְ אֱלֹקִים,
37 וְהַבְּרָכָה שְׁבָרַךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב שֶׁנֵּאמַר בְּה' וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים,
38 שְׂיִכּוֹת זֹאת לְזוֹ וְהַקְּשֵׁר וְהַשְּׁיִיכוֹת הַפְּנִימִית בֵּין שְׁתֵּי הַבְּרָכוֹת הַלְלוּ נוֹגַע
39

* יצא לאור בקונטרס ראש חודש כסלו – תש"נ, "לקראת יום הבהיר ראש חודש כסלו . . מוצאש"ק מברכים כסלו שנת ה'תשנ"ו.

(1) פרשתנו (תולדות) כז, כח. (2) ד"ה ויתן לך בתורת חיים פרשתנו (ח, סע"א). אוה"ת פרשתנו (קסא, סע"ב). רד"ה זה תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' סה). תרס"ו (המשך תרס"ו ע' פה). תרפ"ד (סה"מ תרפ"ד ע' קג). ה'תש"ב (סה"מ ה'תש"ב ע' 66). ועוד. (3) נשא ו, כד-כו. (4) חיי שרה כה, יא. (5) ר"פ לך לך. שם יב, ז. יג, יד ואילך. ועוד. וירא כב, טז ואילך. חיי שרה כד, א. (6) פרשתנו כו, ב ואילך. שם, יב. כד. (7) בד"ה להבין ענין תק"ש ע"פ כוונת הבעש"ט – רמז, א"ב.

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ וגו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 והשפיע ליעקב ברכות נעלות כאלו (מטל השמים ומשמני
 2 הארץ וגו'), שלא מצינו ברכות כאלה לא באברהם שמידתו
 3 מידת החסד ולא ביעקב שמידתו מידת התפארת והרחמים, כי יצחק
 4 הוא גבורה⁸, ולכן הברכות דיצחק הם ברבוי גדול כמבואר
 5 לעיל שדוקא ההשפעה ממידת הגבורה היא ביתר שאת, השפעה
 6 ללא גבול.
 7 ועל-פי-זה יש לומר
 8 פרוש הפתוב⁴ ויהי אחרי מות אברהם ויברך
 9 אלקים את יצחק בנו ולבאר את הטעם מדוע דוקא
 10 בברכה זו שם אלוקים ולא שם הוי', דבחי' אברהם
 11 (בחינת חסד⁸) האיר בעולם בחינת החסד
 12 דלמעלה, והברכות וההשפעות שירדו לעולם בימי
 13 אברהם היו ממידת החסד ולא אחרי מות אברהם,
 14 שאז היתה ההנהגה בעולם הזה (כולל ההנהגה
 15 דלמעלה ההשפעה והנתינה לעולם שבאה מלמעלה, מאת
 16 הקדוש ברוך הוא) על-פי מדתו של יצחק, גבורה,
 17 וכאשר ההשפעה והנתינה והברכה באה ממידת הגבורה
 18 נמשכו הברכות בעולם מהגבורות דשם אלקים⁹
 19 שהם ברכות נעלות יותר מהברכות הנמשכות
 20 מהחסדים באמצעות שם הוי'.
 21 וזהו גם הטעם הפנימי לכך שבברכת יצחק ליעקב פתיב ויתן
 22 לך האלקים, כי מדובר על נתינה והשפעה ממידת הגבורה, והברכה היא
 23 על ידי שם אלוקים כדי שההשפעה תהיה ברבוי ובתגברת ועד
 24 להשפעה ונתינה בלי גבול, כמבואר לעיל.
 25 (ג) והנה הברכה שברך יצחק ויתן לך האלקים היא ברכה
 26 נעלית יותר מהברכה דויברך אלקים את יצחק בנו, כלומר,
 27 אמנם שתי הברכות הן ממידת הגבורה ובשתייהן יש נתינה והשפעה בתגבורת

1 יותר מאשר ממידת החסד ובכל זאת יש מעלה ויתרון ב"ויתן לך אלוקים"
 2 שבברכת יצחק לגבי "ויברך אלוקים את יצחק" אחרי מות אברהם, כפי שהולך
 3 ומבאר. שהרי הברכה שנתברך יצחק מאלקים היתה נמשכת
 4 לבניו של יצחק, יעקב ועשו, גם אם לא היה יצחק מברכם, והם
 5 היו זוכים בברכות הללו ממילא
 6 וכפרוש רש"י על הפסוק¹⁰ ויברך אלקים את יצחק בנו, שהקדוש
 7 ברוך הוא בירך את יצחק בעצמו כיוון שאברהם נתירא
 8 לברך את יצחק מפני שצפה את עשו יוצא ממנו, וחשש שאם יברך את
 9 יצחק הברכה תעבור גם לעשו שאינו ראוי לכך, ולכן נמנע
 10 אברהם מלעשות זאת, לכן הוא אמר לעצמו יבוא פעל
 11 הברכות הקדוש ברוך הוא שכל הברכות שלו ויברך את
 12 אשר ייטב בעיניו, ובא הקב"ה וברכו את יצחק.
 13 דמזה מוכן, דכמו שבאם היה אברהם מברך את
 14 יצחק, היתה נמשכת הברכה גם לעשו גם אם לא היה אברהם מברכו
 15 במפורש אלא היה מברך את יצחק בלבד (שאם לא כן לא היה
 16 מקום לחשש של אברהם), כמו כן הוא גם פנוגע
 17 להברכה שברך אלקים את יצחק, דברכה זו נמשכה מעצמה לשני בניו, גם לעשו.
 18 והברכה שברך יצחק ויתן לך האלקים מטל השמים וגו' היא ברכה
 19 נעלית יותר מהברכה של "ויברך אלוקים את יצחק" אחרי מות אברהם ונתינה רק ליעקב ולא לעשו.
 20 וזהו גם הטעם הפנימי מה שיעקב השתדל ביותר ועשה כמה

(8) זח"ג ג, סע"ב ואילך (ברע"מ). ז"ח ר"פ תולדות (כו, ג). ובכ"מ. (9) ראה סידור שם, שההשפעה מהגבורות דיצחק היא דוקא לאחרי שנמתקות בהחסדים דאברהם. ועפ"ז י"ל לשון הכתוב את יצחק בנו – בנו של אברהם. (10) חיי שרה שם. וראה גם תנחומא באבער לך לך ה. וש"נ.

שבת פרשת תולדות, מברכים החודש כסלו, ה'תשכ"ח

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 עֲנִינִים שְׁלֹא פָדְרָכוּ¹¹ והיפך טבעו עד כדי מסירות נפש בְּכַדֵי לְקַבֵּל
2 הַבְּרָכוֹת מֵיִצְחָק אֲבִיו, אֵף שֶׁהַבְּרָכָה דְּוִיבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יִצְחָק
3 הֵיטָה נִמְשָׁכַת אֵלָיו מֵעֲצָמָה, מבלי שיעשה דבר לשם כך ואם כן היה
4 יכול לקבל ברכות בתגבורת משם אלוקים גם בלי ההשתדלות הרבה עד כדי
5 מסירות נפש לקבל את הברכות
6 של "ויתן לך האלוקים" פִּי
7 הַבְּרָכָה וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים
8 מִטַּל הַשָּׁמַיִם וְגו' היא
9 נֶעְלִית יוֹתֵר מֵהַבְּרָכָה
10 דְּוִיבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יִצְחָק
11 ויעקב לא רצה להסתפק בברכה
12 של "ויברך אלוקים את יצחק"
13 בלבד. והולך ומבאר בתוספת
14 ביאור מהי המעלה המיוחדת של
15 "ויתן לך אלוקים" לגבי "ויברך"
16 אלוקים את יצחק.
17 (ד) וַיּוֹבֵן זֶה בְּהִקְדָּיִם
18 הַמִּבְּאֵר בְּתוֹרַה אֹרִי
19 לרובנו הזקן פָּרְשָׁתְנוּ¹² פרשת
20 תולדות ובכִּמְהָ דְרוּשִׁים¹³
21 מאמרי חסידות, דְּזֶה שְׂרָצָה
22 יִצְחָק לְבָרַךְ אֶת עֲשׂוֹ אֵף
23 שִׂידַע שְׂאִין שֵׁם שָׁמַיִם
24 שְׁגוּר בְּפִי¹⁴, ואם כן איננו
25 ראוי לברכות, ומצד מידת
26 הגבורה מי שאינו ראוי לברכה
27 והשפעה איננו מקבל אותה פִּי
28 יִצְחָק רָאָה שֶׁבְּעֲשׂוֹ יֵשׁ
29 בהעלם ובהסתר נִצּוּצוֹת
30 דְקִדְּשָׁה גְבוּהִים מְאֹד,
31 וְלָכֵן רָצָה לְבָרְכוֹ, לְהַמְשִׁיף עָלָיו וּלְגַלוֹת בּוֹ אֹרִי אֱלֹקֵי עֲלִיּוֹן
32 מדרגה עליונה, שְׁעַל־יָדֵי־זֶה יִתְבָּרְרוּ הַנִּצּוּצוֹת שֶׁבּוֹ על ידי שהטוב
33 שבהם ייפרד ויובדל מהרע שבו הם נמצאים ונעלמים ויעלה לקדושה
34 העליונה. אֲלָא, שֶׁבָּאֵם הָיָה נִמְשָׁף אֹרִי זֶה עַל עֲשׂוֹ ומתגלה
35 עליו ישירות (שְׁלֹא עַל־יָדֵי יִעֲקֹב) ה'בירור' המיוחד לא היה נפעל
36 אלא הָיָה התוצאה מההתגלות בְּאֶחָד מִשְׁנֵי פָּנִים, או שֶׁהָיָה נִבְלָע
37 בּוֹ היינו שהאור האלוקי העליון היה 'נבלע' ונעלם ונסתר בעשו כמו

38 נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה עֲצָמָם וְלֹא הָיָה מַעֲלָה אוֹתָם אוֹ שֶׁהֵיטָה מִתְבַּטְּלָת
39 מִצִּיאֹתוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ לְחַלּוּטֵיךְ בְּגַלְל תּוֹקֵף וְעוֹצֵמַת הָאֹרִי וְהַגִּילּוּי, וגם אז
40 נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה לֹא הָיוּ מִתְבַּרְרִים וּמְתַעֲלִים. וּבְכַדֵי שֶׁהֵיטָה הַבְּרֹר
41 דְעֲשׂוֹ כֵךְ שֶׁמִּצַּד אַחַד עֲשׂוֹ יִישָׂא בְּמִצִּיאֹתוֹ וּמִצַּד שְׁנֵי נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה
42 שְׁבוּ יִתְעַלּוּ וַיִּתְבַּרְרוּ הוּא עַל־
43 יָדֵי יִעֲקֹב דְּוִקָּא. וְלָכֵן
44 סָבַב הַקְּב"ה אֶת הַדְּבָרִים
45 וְאֵת הָאִירוּעִים כֵךְ שֶׁיִּצְחָק
46 יְבָרַךְ אֶת יִעֲקֹב, וְלֹא יִבְרַךְ
47 אֶת עֲשׂוֹ יִשִׁירוֹת וְהַמְשָׁכַת
48 אֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הָאוֹרוֹת
49 הָאֱלֹקִיִּים בְּדוּגָה הָעֲלִיּוֹנָה
50 (הַנְּרִמְזִים בַּפְּסוּק טַל
51 הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵי הָאָרֶץ
52 הַיֵּינוּ הַטּוֹב, הַמַּעֲלָה וְהַמְשׁוּבָח)
53 תִּהְיֶה לְיִעֲקֹב, שֶׁבְּגַלְל
54 מַעֲלָתוֹ וְדִרְגָתוֹ הָרוּחָנִית הַגְּבוּהָה
55 יֵשׁ לוֹ אֶת הַכּוֹחַ וְאֵת הַיְכוּלָת
56 לְקַבֵּל, לְקַלוֹט וְלֹאֲחִיל אֶת
57 הָאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים בְּתוֹכוֹ מִבְּלִי
58 שֶׁמִּצִּיאֹתוֹ תִּתְבַטֵּל שְׁעַל־יָדֵי־
59 זֶה כְּכּוֹחַ הָאוֹרוֹת וְהַשְּׁפָעוֹת
60 הַנֶּעְלָוִת יְבָרַךְ אֶת הַנִּצּוּצוֹת
61 הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּעֲשׂוֹ וְעֲשׂוֹ עֲצָמוֹ
62 לֹא מְסוּגֵל לְבָרַךְ וְלֹאֲחִיל
63 אוֹתָם.
64 (ה) וַיִּלְהַבֵּן מֵהִי הַבְּחִינָה
65 דְּאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שְׁעַל־
66 יָדָם מִתְבָּרְרִים הַנִּצּוּצוֹת
67 הַקְּדוּשִׁים שִׁירְדוּ וְנִפְלוּ לְמַטָּה
68 וְנִסְתָּרִים וְנִעְלָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה כֵךְ שִׁיעֲלוּ לְשׁוֹרֵשׁ וּמְקוֹרָם, יוֹבֵן זֶה
69 מֵהַמִּבְּאֵר בְּתוֹרַה אֹרִי שֵׁם פִּרְשַׁת תּוֹלְדוֹת וּבְדְרוּשִׁים מֵאִמְרֵי
70 הַחֲסִידוֹת הַנִּי"ל¹⁵, שֶׁהִקְלָפוֹת כּוֹחוֹת הַסְּטָרָה אַחֲרָי, הַצַּד הָאֲחֵר הַנוֹגֵד
71 לְצַד הַקְּדוּשָׁה, הַמְכַסִּים וְעַלְמִים עַל הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ קְלִיפָה שֶׁמְכַסֶּה אֶת הַפְּרִי,
72 נִקְרָאִים 'קְלִיפוֹת' הֵם בְּמִסְפָּר י"א. דְּבִקְדוּשָׁה הוּא מִסְפָּר עֲשָׂר,
73 וְהַמְסָפֵר עֲשָׂר הוּא מְדוּיָק, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, כְּכַתּוּב בְּסִפְרֵי 'צִירָה' עֲשָׂר
74 וְלֹא תִשַׁע, עֲשָׂר וְלֹא אֶחָד עֲשָׂר¹⁶, מֵהַשְּׂאִי־כֵן בְּסִטְרָא־

(11) היפך הטבע דיעקב איש תם (פרשתנו כה, כז). וראה סה"מ ה'תש"ג ע' 186, דעשיית עניני מרמה ע"י יעקב איש תם, הוא "מס"נ ממש", ואעפ"כ עשה זה בכדי לקבל הברכות. (12) ד"ה ראה ריח בני (כ, ב ואילך). וראה הגהות הצ"צ על המאמר – באוה"ת פרשתנו קמ"ד, א ואילך. שם קנו, א ואילך. (13) ד"ה ויתן לך תרנ"ד. תרפ"ד. ה'תש"ב. ועוד. (14) פרש"י פרשתנו כז, כא. בב"ר פרשתנו (פס"ה, יט): "שאיין עשו מזכיר שמו של הקב"ה". ולכאורה צ"ל שכ"ה גם הכוונה בפירוש רש"י שם. כי באם נאמר שכוונת רש"י היא רק "שאיין ש"ש שגור בפיו" (אבל לפעמים הוא מזכירו) – זה שאמר (פעם אחת) "כי הקרה ה' אלקיך" (פרשתנו שם, כ) לא הי' מטיל ספק אצל יצחק אם זה עשו. ולהעיר שבד"ה ויתן לך תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' סה) מביא מפירש"י "דאיין עשו מזכיר שם שמים". (15) וראה גם ד"ה בסוכות תשבו ה'תשמ"א ס"ג ובהנסמן שם (לעיל ח"א ע' קסה ואילך). (16) ספר יצירה פ"א

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ וגו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 אַחְרָא יֵשׁ י"א פְּתָרִין דְּמִסְאָבוּתָא¹⁷ כְּתָרִים שֶׁל טוּמְאָה. וְזֶהוּ גַם
 2 שְׁבִקְטָרְתַּת שְׁמִקְטִירִים עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָיָו י"א סְמָמָנִים,
 3 בְּכַדֵּי לְבָרֵר וְלַהֲעֵלוֹת אֶת הַי"א פְּתָרִין דְּמִסְאָבוּתָא.
 4 וְזֶה הַטַּעַם לִכְךָ שֶׁהִסְטָרָא-אַחְרָא הִיא בְּמִסְפָּר י"א, הוּא, פִּי
 5 מוֹנִים סוֹפְרִים בְּנִפְרָד מִלְבָּד
 6 עֶשֶׂר הַבְּחִינּוֹת עֲצֻמָּן (הַמִּקְבִּילוֹת) 1
 7 וּמִנְגֻדוֹת לַעֲשֹׂר הַסְּפִירוֹת 2
 8 שְׁבִקְדוּשָׁה (שְׁבִקְדוּשָׁה) גַּם אֶת הַחַיּוֹת 3
 9 שְׁמִחָה אוֹתָם. דְּבִקְדוּשָׁה 4
 10 הַחַיּוֹת שֶׁל הָעֵשֶׂר 5
 11 סְפִירוֹת [וְעַל-דֶּרֶךְ-זֶה 6
 12 בְּרוּמָה לַעֲשֹׂר הַסְּפִירוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת 7
 13 כָּל עֲנִין שְׁבִקְדוּשָׁה, שְׁפָל 8
 14 עֲנִין הוּא בְּמִסְפָּר 9
 15 עֶשְׂרִים¹⁸] נִמְשָׁף וְנִקְלַט וְחוֹרֵר 10
 16 בְּפִנְיֵימִיתָם וּמִתְאַחַד 11
 17 עִמָּהֶם לְהִיט מְצִיאוֹת אַחַת, 12
 18 וְלִכֵּן אֵינּוּ נִמְנָה בְּפִנְי 13
 19 עֲצֻמוֹ. מַה-שְּׂאִין-כֵּן 14
 20 בְּסִטְרָא-אַחְרָא, הַחַיּוֹת 15
 21 שְׁמִחָה אוֹתָם מְבָדֵל 16
 22 וּנְפִרָד מֵהֶם וְאֵינּוּ חוֹדֵר בֵּהֶם 17
 23 בְּפִנְיֵימִיתָם [דָּאִם הָיָה נִמְשָׁף 18
 24 בְּתוֹכָם בְּפִנְיֵימִיתָם הָיָה 19
 25 מְבָלַע בָּהֶם וְנִעְלַם בְּתוֹכָם 20
 26 וְלֹא הָיָה בְּחִינַת חַיּוֹת שֶׁל 21
 27 קְדוּשָׁה, עַל דֶּרֶךְ הָאִמּוּר לַעֲלִיל 22
 28 שֶׁעָשׂוּ לֹא הָיָה כְּלִי לְקַלוֹט אֶת 23
 29 אֹרֶךְ הַקְּדוּשָׁה בְּצוּרָה יִשְׂרָאֵל וְאִם 24
 30 הָאֹרֶךְ הָיָה מְאִיר עֲלֵיו הָיָה 'נִבְלָע' 25
 31 [בְּן]. וְלִכֵּן הוּא הָאֹרֶךְ וְהַחַיּוֹת 26
 32 שֶׁבְּכּוּחָה הֵם קִיּוּמִים נִחְשָׁב 27
 33 בְּפִנְי עֲצֻמוֹ כֵּךְ שֶׁבְּנוֹסֵף לַעֲשֹׂר הַבְּחִינּוֹת יֵשׁ בְּחִינָה נוֹסֵפֶת, כִּי בְּעוֹד 28
 34 שְׁבִקְדוּשָׁה הַחַיּוֹת שֶׁבְּעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת, וְכֵךְ בְּכֹל עֲנִין, מִתְאַחַד עִם הַסְּפִירוֹת 29
 35 וְלִכֵּן אֵינּוּ נִמְנָת כְּדָבָר נוֹסֵף, הָרִי בְּקִלְיֹפּוֹת הַמִּנְגְּדִים לְחַיּוֹת הָאֱלוּקִית שֶׁמְהוּוּה 30
 36 אוֹתָם, הַחַיּוֹת נִמְנָת כְּדָבָר בְּפִנְי עֲצֻמוֹ וְלִכֵּן מִסְפָּרָם שֶׁל 'כְּתָרֵי הַטוּמְאָה' הוּא 31
 37 אֶחָד עֶשֶׂר וְלֹא עֶשְׂרֵה.

41 הָאֱלוּקִים". וּמִזֶּה מוֹכֵן, דְּזֶה שְׁבִלְעַמְתָּזָה' בְּצַד הַקְּלִיפּוֹת יֵשׁ
 42 בְּחִינָה הַי"א שְׁמִבְדָּלַת מִהָעֵשֶׂר, יֵשׁ גַּם בְּקְדוּשָׁה לְעַמְתָּזָה,
 43 דְּרֹגָה מְקַבִּילָה לַעֲנִין הַי"א שְׁבִקְלִיפּוֹת שְׁיִשְׁנָה מְדַרְגָּה בְּקְדוּשָׁה
 44 שְׁלִמְעָלָה מִהָעֵשֶׂר סְפִירוֹת וּמְבָדֵלַת מֵהֶם. [אֲלֵא שְׁבִקְדוּשָׁה,
 45 בְּחִינָה זֹו אֵינָה הַחַיּוֹת
 46 שֶׁל הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת כְּמוֹ
 47 שְׁבִקְלִיפָה הַבְּחִינָה הַי"א הִיא
 48 הַחַיּוֹת שֶׁלָּהֶם [דְּהַחַיּוֹת שֶׁל
 49 הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁבְּצַד
 50 הַקְּדוּשָׁה מִתְלַבֵּשׁ בְּתוֹכָם
 51 וּמִתְאַחַד עִמָּהֶם כְּנ"ל
 52 וְלִכֵּן הִיא חֵלֶק מִהַסְּפִירוֹת עֲצֻמָּן
 53 וְלֹא דָבָר בְּפִנְי עֲצֻמוֹ. וּבְחִינַת
 54 הַמְּקִיף שְׁלִמְעָלָה
 55 מִהָעֵשֶׂר סְפִירוֹת וְלֹא חוֹדֵר
 56 בֵּהֶם בְּפִנְיֵימִיתָם וְלֹא מִתְאַחַד עִם
 57 הַסְּפִירוֹת עֲצֻמָּן הוּא עֲנִין
 58 לְעֲצֻמוֹ¹⁹ שֶׁלִּמְעָלָה מִהַסְּפִירוֹת
 59 וְאֵין מְקוֹם לְמִנּוּתוֹ יָחַד אִתָּם]
 60 וְלִכֵּן אֵינָה נִמְנָת עִמָּהֶם
 61 בִּיחָד אֲלֵא כְּבַחֲנִינָה הַי"א, וְהִיא
 62 בְּחִינַת אֲנָתָה הוּא חַד וְלֹא
 63 בְּחִשְׁבּוֹן²⁰, כְּלִשׁוֹן הַתְּקוּנִי
 64 זוֹהָר' בִּפְתַח אֱלִיהֶו' – אֵתָה אַחַד
 65 וְלֹא בְּחִשְׁבוֹן וְהֵינּוּ אֹרֶךְ אֵין סוֹף
 66 שֶׁלֹּא נִמְנָה בְּחִשְׁבוֹן הָעֵשֶׂר
 67 סְפִירוֹת כִּי הוּא אֹרֶךְ נִעְלָה בְּיֹתֵר
 68 שְׂאֵינוֹ 'מִתְלַבֵּשׁ' בְּסְפִירוֹת
 69 בְּפִנְיֵימִיתָם וְאֵינוֹ מִתְאַחַד אִתָּם
 70 מַה-שְּׂאִין-כֵּן בְּסִטְרָא-
 71 אַחְרָא, שְׁבִחִינַת הַמְּקִיף
 72 הוּא הַחַיּוֹת שְׁלָהֶם, כִּי
 73 אֹפֶן הַחַיּוֹת שֶׁלָּהֶם הוּא כֵךְ שֶׁהַחַיּוֹת לֹא חוֹדֵר בְּפִנְיֵימִיתָם אֲלֵא נִשְׂאֵרַת כִּימְקִיף'
 74 מִלְּמַלְעָלָה צָרִיף לְכֹלֵל גַּם אֶת הַמְּקִיף בְּמִסְפָּרָם וְלִמְנוּתָם גַּם אוֹתוֹ
 75 כְּאִשֶׁר מוֹנִים אוֹתָם (כִּי בְּלִי הַמְּקִיף אֵין לָהֶם חַיּוֹת²¹ וּמְצִיאוֹת כֹּלֵל),
 76 וְלִכֵּן הֵם הַקְּלִיפּוֹת בְּמִסְפָּר י"א].
 77 וְעַל-פִּי-זֶה עַל פִּי הַמְּבֹאֵר לַעֲלִיל שֶׁמְצַד אֶחָד יֵשׁ הַקְּבֵלָה בֵּין עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת
 78 הַקְּדוּשׁוֹת לְסִטְרָא אַחְרָא גַּם בְּעֲנִין הַמְּסַפֵּר י"א שְׁגַם בְּקְדוּשָׁה יֵשׁ בְּחִינָה נוֹסֵפֶת
 79 עַל עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת עֲצֻמָּן ("אֲנַת הוּא חַד וְלֹא בְּחוּשְׁבוֹן") וּמְצַד שְׁנֵי יֵשׁ בִּינֵיהֶם
 80 הַבְּדֵל גְּדוֹל שְׁבִקְדוּשָׁה הַבְּחִינָה הַי"א הִיא עֲנִין אַחַר וְנִעְלָה מִהַסְּפִירוֹת עֲצֻמָּן

מ"ד. וראה זח"ב קפז, ב. פרדס שער א (שער עשר ולא תשע) פ"ו. 17) ראה ע"ח שער יא (שער המלכים) פ"י. פע"ח שער ו (שער הקדישים) פ"ד. וראה (נוסף לתו"א ואוה"ת שם) בהגסמן בד"ה בסוכות תשבו הנ"ל הערה 48. 18) פרדס שער ב (שער טעם האצילות). 19) ראה ד"ה ויתן לך תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' סח). 20) תקו"ז בהקדמה ("פתח אליהו") יז, א. 21) ראה ד"ה ויתן לך הנ"ל (סה"מ שם ע' סז).

שבת פרשת תולדות, מברכים החודש כסלו, ה'תשכ"ח

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 ובקליפות העניין הי"א הוא חיות הספירות מוכן, שְהַבְּרֹר דִּי"א כְּתָרִין
 2 דְּמִסְאָבוּתָא והעלאתם לקדושה הוא עַל-יְדֵי הַמְּשַׁכֵּת והתגלות
 3 הַמְּקִיף שבצד הקדושה שְׁלֹמְעֵלָה מַעֲשֵׂר סְפִירוֹת העליונות עצמן,
 4 שְׂאִינוּ נִמְנָה עִמָּהֶם במניין ומספר שלהם (בְּחִינַת עֵתִיק²² בחינת
 5 'עתיק יומין', שנעתק ונבדל
 6 מ'יום וגילוי' שהיא בחינה ב'כתר
 7 עליון' שלמעלה מעשר
 8 הספירות), דְּגַמַת בְּחִינָה
 9 הי"א שְׁבִסְטְרָא-אַחְרָא
 10 שְׁהִיא מְבַדֵּל מֵהֶם
 11 כְּנ"ל.
 12 וְזֵהוּ וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים
 13 מִטַּל הַשָּׁמַיִם, דְּעִנְיָן
 14 הָרִאשׁוֹן שְׁבִכְרַפְתָּ יִצְחָק
 15 ליעקב הוא טל, טְלָא
 16 דְּעֵתִיקָא²³, היינו התגלות
 17 מאור אין סוף שבבחינת 'עתיק'
 18 כִּי בְּכַדִּי לְבָרַר וְלִהְיוֹת אֵת
 19 הַנְּצִיחוֹת שְׁבַעֲשׂוּ הַיְינוּ
 20 נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שִׁירְדוּ
 21 לקליפות וסטרא אחרא הוא
 22 עַל-יְדֵי הַמְּשַׁכֵּת בְּחִינַת
 23 עֵתִיק, שלמעלה מהספירות
 24 כְּנ"ל.
 25 (ו) וְהִנֵּה בְּכַדִּי שְׁתַּהֲיָה
 26 הַמְּשַׁכֵּת עֵתִיק לְמַטָּה
 27 להאיר באור אלוקי אפילו
 28 בקליפות וסטרא אחרא ועד
 29 שְׁעַל-יְדֵי-זֵה יִהְיֶה בְּרוּר
 30 הַנְּצִיחוֹת שְׁבִסְטְרָא-
 31 אַחְרָא, הוא דְּוָקָא עַל-
 32 יְדֵי הַמְּשַׁכֵּת והתגלות
 33 עֲצָמוֹת אור-אֵין-סוֹף אורו
 34 של הקדוש ברוך הוא בעצמו
 35 שְׁלֹמְעֵלָה גַם מַעֲתִיק. דְּעֵתִיק מִצַּד עֲצָמוֹ, מְכִינֵן שְׁעִנְיָנוּ הוּא
 36 שְׁהוּא נְעֵתָק וּמְבַדֵּל מֵהַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת הַיְינוּ הַסֹּדֵר הַרְגִּיל וְהַהֲרֹגְתִי שֶׁל
 37 התגלות וירידת האור האלוקי מדרגה לדרגה, כך שכל דרגה אחזרה בזה
 38 שמעליה כמו חוליות וטבעות של שלשלת (עֵתִיק מְלִשׁוֹן נְעֵתָק²⁴
 39 ונבדל), אֵי-אֶפְשָׁר שְׁיִמְשָׁף לְמַטָּה, שהרי נבדל ונעתק מהתגלות
 40 וירידה למטה ובכדי שְׁיִמְשָׁף לְמַטָּה הוּא דְּוָקָא עַל-יְדֵי עֲצָמוֹת
 41 אור-אֵין-סוֹף שְׂאִינוּ מְגַדֵּר בְּשׁוּם גְּדָר ה'עצמות' נעלה באין ערוך

42 גם מ'עתיק' אבל בכוח ה'עצמות' יכולה להיות התגלות והמשכה של 'עתיק'
 43 כי בעוד ש'עתיק' מוגדר כבחינה שלא יורדת ומתגלה למטה הרי ל'עצמות'
 44 אין שום גדרים ואינו מוגדר לא בגדר התגלות ולא בגדר אי התגלות ומצידו
 45 ובכוחו יכולה להיות גם התגלות של בחינת 'עתיק' שבדרך כלל מוגדרת באי
 46 התגלות.
 47 וְעַל-פִּי-זֵה יוֹכֵן הָעֲלוּי
 48 וְהַחֲדוּשׁ דְּבִכְרַפְתָּ יִצְחָק
 49 וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים גּוֹ' עַל
 50 וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֵת יִצְחָק,
 51 כִּי אִף שִׁישׁ בְּהֶם צַד-שווה ששתי
 52 הברכות הן משם אלוקים, מידת
 53 הגבורה, והן ברכות בתגבורת
 54 וכריבוי, בכל זאת יש בברכת
 55 יצחק חידוש ויתרון מיוחד כִּי
 56 הַבְּרָכָה וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים
 57 הִיא בְּרַכָּה לִיעֲקֹב שִׁישׁפַע בּו
 58 גילוי אלוקות באופן כזה ובמידה
 59 כזו שְׁתַּהֲיָה הַהִמְשָׁכָה
 60 לְמַטָּה לְבָרַר אֵת
 61 הַנְּצִיחוֹת שְׁבַעֲשׂוּ,
 62 וְהַמְּשַׁכֵּת זֶה הִיא מְבַחֵינַת
 63 'עתיק' והכוח לפעול את
 64 התגלות שלה למטה ולברר את
 65 נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שְׁבִקְלִיפוֹת
 66 וְלִהְיוֹת אֹתָם לְמַעַל הוּא
 67 מַעֲצָמוֹת אור-אֵין-סוֹף,
 68 כְּנ"ל.
 69 וְזֵהוּ וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים
 70 (הָאֱלֹקִים בְּה' הִדְיָעָה),
 71 שגם זה חידוש ושינוי בברכה זו
 72 לגבי 'ויברך אלוקים את יצחק'
 73 שם נאמר "אלוקים" ללא ה"א
 74 הידיעה כי כאן הכוונה בְּחִינַת
 75 הָעֲלָם הַעֲצָמִי דְּאֵין-סוֹף,
 76 אותה בחינה באין סוף שהיא בעצם נעלמת ולא שייכת לגילוי שְׁמִשָּׁם הוּא
 77 כֹּחַ הַבְּרוּרִים²⁵.
 78 וְזֵהוּ²⁶ מָה דְּאִיתָא מוּבָא בְּמִדְרָשׁ²⁷ מִטַּל הַשָּׁמַיִם זֶה מְקַרְא,
 79 וּמְשַׁמְנֵי הָאָרֶץ זֶה מְשַׁנָּה, דְּגָן זֶה תְּלָמוּד וְכוּ', היינו שהברכה
 80 "ויתן לך" היא ברכה ליעקב שיוזכה לקבל את התורה על כל חלקיה
 81 דְּלְכַאֲוָרָה אֵינוּ מוֹכֵן, מהו תוכן הברכה הִרִי גַם לוֹלֵי בְּרַפְתָּ יִצְחָק
 82 הִיְתָה הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, שְׁהִרִי פִּנְתָּ הַבְּרִיאָה מִלְּכַתְחִילָה

(22) ראה ד"ה הנ"ל שם ע' סח אופן הב'. (23) זהר פרשתנו קמג, ב. תו"א פרשתנו שם (כ, ג). (24) תו"א מג"א צח, רע"ג. ובכ"מ.
 (25) סד"ה ויתן לך תרס"ו (המשך תרס"ו ס"ע צג). (26) בהבא לקמן (עד סוף הסעף) – ראה ד"ה ויתן לך תרס"ו. וראה גם ד"ה
 ויאמר לו יהונתן ה'תשל"א (לקמן ע' שמג ואילך). (27) ב"ר פרשתנו פס"ו, ג.

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ וגו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 הִיְתָה בְּשִׁבִיל שְׂיִשְׂרָאֵל יִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְתִנְאֵי הַתְּנָה 1
2 הַקֶּבֶ"ה עִם מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית כּו', שֶׁהָעוֹלָם יִהְיֶה קִיִּים דּוּקָא אִם 2
3 יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה כּו'²⁸, וּמָהוּ שְׂבָרְכוּ בַתּוֹרָה כְּלוּמָר, 3
4 מָהִי הַבְּרִכָּה בְּדַבֵּר שֶׁהִיא מְגִיעַ לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל גַּם לְלֹא הַבְּרִכָּה.?²⁸ 4
5 וַיְדוּעַ הַבְּאוּר בְּזָה, 5
6 דְּבִרְפַת יִצְחָק הִיְתָה עַל 6
7 עֲנִין הַיְגִיעָה בַתּוֹרָה 7
8 שְׁעַל-יְדֵי-זָה בְּכוּחַ הַיְגִיעָה 8
9 וְהָעֵמֶל בַּתּוֹרָה מְגִיעִים בְּנֵי 9
10 יִשְׂרָאֵל הַלּוּמְדִים אֶת הַתּוֹרָה 10
11 בִּיגִיעָה לְמַעַל מִבְּחִינַת 11
12 הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהִיא מִצַּד 12
13 עֲצָמָה הֵינּוּ לְדִרְגוֹת וּבְחִינּוֹת 13
14 בְּאֻלּוּקוֹת שְׁלֵמַעֲלָה מִהַדְּרָגוֹת 14
15 וְהַבְּחִינּוֹת שֶׁהֵן שׁוֹרֵשׁ וּמְקוּר 15
16 הַתּוֹרָה. דְּהַתּוֹרָה מִצַּד 16
17 עֲצָמָה הִיא חֻקְמָתוֹ שֶׁל 17
18 הַקֶּבֶ"ה, וְלִמְעַלָּה יוֹתֵר - 18
19 חֻקְמָה סְתִימָאָה, חֻכְמָה 19
20 'סְתוּמָה' וְנִעְלָמַת שְׁלֵמַעֲלָה 20
21 מִגִּלּוּי וְעַל-יְדֵי הַיְגִיעָה 21
22 בַתּוֹרָה, יְגִיעָה בְּדֶרֶךְ אֹר 22
23 חוֹזֵר, מְבוּאָר בְּקַבְלָה וּחְסִידוֹת 23
24 שֶׁהָאוּר הָאֻלּוּקִי הָעֲלִיּוֹן בָּא 24
25 וּפּוֹעֵל בְּעוֹלָם בְּשֵׁנֵי אֹפְנִים: 'אוּר' 25
26 יִשְׂר' הַבָּא מִלְּמַעֲלָה לְמִטָּה 26
27 בְּצוּרָה הַדְּרָגָתִית, וְאוּר חוּזֵר 27
28 שְׂבָא מִלְּמַטָּה, מִתּוֹךְ הָעוֹלָמוֹת 28
29 וְהַנְּבִרָאִים, וְעוֹלָה לְמַעֲלָה (לְאַחַר 29
30 שֶׁהוֹדוּת לְעַבּוּדַת הָאָדָם הֵם 30
31 הַתְּעַלּוּ וְאִינֵם מִסְתִּירִים כָּל כֵּךְ עַל 31
32 הָאוּר הָאֻלּוּקִי) וּבְעוֹד שְׂבָאוּר 32
33 יִשְׂר' יֵשׁ מַעֲלָה כִּי הוּא בָא 33
34 מִמְּקוֹר עֲלִיּוֹן יוֹתֵר, בְּאוּר חוּזֵר²⁵ 34
35 יֵשׁ מַעֲלָה בְּכֵךְ שֶׁהוּא בָא מִתּוֹךְ הָעוֹלָמוֹת וְהַנְּבִרָאִים הַתַּחְתּוֹנִים וְיֵשׁ בּוֹ עוֹצְמָה 35
36 גְּדוּלָה יוֹתֵר (כְּמִשַׁל דְּמוּת הַמִּשְׁתַּקֶּפֶת מִמְרָאָה אוֹ דְּבַר הַנִּתְקַל בְּקִיר וְחוּזֵר 36
37 בְּעוֹצְמָה) וּבְעִנְיָנוּ - כֹּאֲשֶׁר לִימוּד הַתּוֹרָה הוּא בִּיגִיעָה מוֹדֶגֶשֶׁת יוֹתֵר עַבּוּדַת 37
38 הָאָדָם עֲצוּמוֹ, וְהוֹדוֹת לְאוּר חוּזֵר שְׁמַלְמִטָּה מְגִיעִים לְהָעֵלָם הָעֲצָמִי 38
39 (דְּתּוֹרָה), עִנְיָנִי הַתּוֹרָה שְׁבַעֲצָמָם הֵם נִעְלָמִים וְכִלְשׁוֹן הַכְּתוּב עֵינִן²⁹ לֹא 39
40 רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ עִנְיָנִי אֻלּוּקוֹת שֶׁלֹּא נִיתְּנוּ לְהַתְּגַלּוֹת לְשׁוֹם 'עֵין' זוֹלָת 40
41 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצוּמוֹ. 41

1 הִיְתָה בְּשִׁבִיל שְׂיִשְׂרָאֵל יִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְתִנְאֵי הַתְּנָה 1
2 הַקֶּבֶ"ה עִם מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית כּו', שֶׁהָעוֹלָם יִהְיֶה קִיִּים דּוּקָא אִם 2
3 יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה כּו'²⁸, וּמָהוּ שְׂבָרְכוּ בַתּוֹרָה כְּלוּמָר, 3
4 מָהִי הַבְּרִכָּה בְּדַבֵּר שֶׁהִיא מְגִיעַ לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל גַּם לְלֹא הַבְּרִכָּה.?²⁸ 4
5 וַיְדוּעַ הַבְּאוּר בְּזָה, 5
6 דְּבִרְפַת יִצְחָק הִיְתָה עַל 6
7 עֲנִין הַיְגִיעָה בַתּוֹרָה 7
8 שְׁעַל-יְדֵי-זָה בְּכוּחַ הַיְגִיעָה 8
9 וְהָעֵמֶל בַּתּוֹרָה מְגִיעִים בְּנֵי 9
10 יִשְׂרָאֵל הַלּוּמְדִים אֶת הַתּוֹרָה 10
11 בִּיגִיעָה לְמַעַל מִבְּחִינַת 11
12 הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהִיא מִצַּד 12
13 עֲצָמָה הֵינּוּ לְדִרְגוֹת וּבְחִינּוֹת 13
14 בְּאֻלּוּקוֹת שְׁלֵמַעֲלָה מִהַדְּרָגוֹת 14
15 וְהַבְּחִינּוֹת שֶׁהֵן שׁוֹרֵשׁ וּמְקוּר 15
16 הַתּוֹרָה. דְּהַתּוֹרָה מִצַּד 16
17 עֲצָמָה הִיא חֻקְמָתוֹ שֶׁל 17
18 הַקֶּבֶ"ה, וְלִמְעַלָּה יוֹתֵר - 18
19 חֻקְמָה סְתִימָאָה, חֻכְמָה 19
20 'סְתוּמָה' וְנִעְלָמַת שְׁלֵמַעֲלָה 20
21 מִגִּלּוּי וְעַל-יְדֵי הַיְגִיעָה 21
22 בַתּוֹרָה, יְגִיעָה בְּדֶרֶךְ אֹר 22
23 חוֹזֵר, מְבוּאָר בְּקַבְלָה וּחְסִידוֹת 23
24 שֶׁהָאוּר הָאֻלּוּקִי הָעֲלִיּוֹן בָּא 24
25 וּפּוֹעֵל בְּעוֹלָם בְּשֵׁנֵי אֹפְנִים: 'אוּר' 25
26 יִשְׂר' הַבָּא מִלְּמַעֲלָה לְמִטָּה 26
27 בְּצוּרָה הַדְּרָגָתִית, וְאוּר חוּזֵר 27
28 שְׂבָא מִלְּמַטָּה, מִתּוֹךְ הָעוֹלָמוֹת 28
29 וְהַנְּבִרָאִים, וְעוֹלָה לְמַעֲלָה (לְאַחַר 29
30 שֶׁהוֹדוּת לְעַבּוּדַת הָאָדָם הֵם 30
31 הַתְּעַלּוּ וְאִינֵם מִסְתִּירִים כָּל כֵּךְ עַל 31
32 הָאוּר הָאֻלּוּקִי) וּבְעוֹד שְׂבָאוּר 32
33 יִשְׂר' יֵשׁ מַעֲלָה כִּי הוּא בָא 33
34 מִמְּקוֹר עֲלִיּוֹן יוֹתֵר, בְּאוּר חוּזֵר²⁵ 34
35 יֵשׁ מַעֲלָה בְּכֵךְ שֶׁהוּא בָא מִתּוֹךְ הָעוֹלָמוֹת וְהַנְּבִרָאִים הַתַּחְתּוֹנִים וְיֵשׁ בּוֹ עוֹצְמָה 35
36 גְּדוּלָה יוֹתֵר (כְּמִשַׁל דְּמוּת הַמִּשְׁתַּקֶּפֶת מִמְרָאָה אוֹ דְּבַר הַנִּתְקַל בְּקִיר וְחוּזֵר 36
37 בְּעוֹצְמָה) וּבְעִנְיָנוּ - כֹּאֲשֶׁר לִימוּד הַתּוֹרָה הוּא בִּיגִיעָה מוֹדֶגֶשֶׁת יוֹתֵר עַבּוּדַת 37
38 הָאָדָם עֲצוּמוֹ, וְהוֹדוֹת לְאוּר חוּזֵר שְׁמַלְמִטָּה מְגִיעִים לְהָעֵלָם הָעֲצָמִי 38
39 (דְּתּוֹרָה), עִנְיָנִי הַתּוֹרָה שְׁבַעֲצָמָם הֵם נִעְלָמִים וְכִלְשׁוֹן הַכְּתוּב עֵינִן²⁹ לֹא 39
40 רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ עִנְיָנִי אֻלּוּקוֹת שֶׁלֹּא נִיתְּנוּ לְהַתְּגַלּוֹת לְשׁוֹם 'עֵין' זוֹלָת 40
41 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצוּמוֹ. 41

ז) וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף, דְּמַכְיִין שְׂבַסְטְרָא-אַחְרָא הוּא בְּמַסְפָּר י"א, 42
הֵינּוּ שְׁגָם הַמְּקִיף נִכְלָל בְּהַמְּסָפֵר, לְפִי שֶׁהוּא הַחִיּוֹת 43
שְׂמַחֲיָה אוֹתָם כְּנ"ל, כְּמִבּוּאָר לְעִיל בְּהַרְחֵבָה לְכֵן, עַל-יְדֵי בְּרוּר 44
הִיא כְּתִיב דְּמַסְאָבוּתָא, וְהֵעֲלַתָּם לְקְדוּשָׁה עַל-דֶּרֶךְ-זָה 45
גַּם בְּקִדְשָׁה, שְׁגָם בְּחִינַת 46
עֵתִיק (שֶׁהִיא לֹא בְּחֻשְׁבֵּן 47
הַסְּפִירוֹת) שְׂאִינָה מְאִירָה 48
בְּסְפִירוֹת בְּפִנְיּוֹת וְאִינָה 49
מִתְאַחֶדֶת אִתָּם וְלִכֵּן אִינָה נִמְנִיַת 50
עִימָהֶם, הִרִי לְאַחַר שֶׁהִיא כֵן 51
יּוֹרֵדֶת וְנִמְשַׁכֶּת לְמִטָּה לְבָר 52
וְלֵהֲעֵלּוֹת אֶת הַיְנִיּוּצוֹת 53
שְׁבַקְלִיפּוֹת הִרִי בְּסוּפּוֹ שֶׁל דְּבַר 54
גַּם הִיא, בְּחִינַת 'עֵתִיק' נִמְשַׁכֶּת 55
בְּהַעֲשֵׂר סְפִירוֹת 56
בְּפִנְיּוֹתָם³⁰. 57
וְעֲנִין זָה הַמְּשַׁכֶּת ה'עֵתִיק' 58
בְּפִנְיּוֹת הַסְּפִירוֹת הוּא 59
חֲדוּשׁ גְּדוּל יוֹתֵר 60
מִהַמְּשַׁכָּה דְּעֵתִיק לְבָר 61
בְּרוּרִים (שֶׁהַמְּשַׁכָּה 62
לְמִטָּה הִיא רַק נְתִיבַת 63
כַּח). וּמִזָּה מוּבָן, שְׂבַעֲעִינִן 64
זָה (הַמְּשַׁךְ עֵתִיק בְּהַעֲשֵׂר 65
סְפִירוֹת בְּפִנְיּוֹתָם, 66
שְׂנַעֲשֵׂה עַל-יְדֵי עַבּוּדַת 67
הַבְּרוּרִים) מִתְּגַלָּה גַּם 68
עֲצוּמוֹתוֹ יְתִבְרָךְ (שְׂאִינּוֹ 69
מְגִדֵּר בְּשׁוֹם גְּדֵר וְלִכֵּן 70
בְּכוּחוֹ וְיִכּוּלְתּוֹ לְהַתְּגַלּוֹת גַּם 71
בְּדִרְגוֹת נִמּוּכּוֹת לְמִטָּה) עוֹד 72
יוֹתֵר³¹ מֵאֲשֶׁר הַתְּגַלּוֹת שְׁלוֹ 73
כְּדִי לְבָר אֶת הַבְּרוּרִים. 74
וְזָהוּ וְיִתֵּן לָךְ, שְׂנַמֵּר 75
בְּתוֹסַפַּת וְאוֹ וּפִירוּשׁוֹ יִתֵּן וְיַחְזֹר וְיִתֵּן³², דְּנִתְיַנָּה הָרֵאשׁוֹנָה "וְיִתֵּן" 76
הִיא הַמְּשַׁכֶּת הָעֵלָם הָעֲצָמִי (וְיִתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים גִּלּוּי מִשֵּׁם 77
אֻלּוּקִים, מִידַת הַגְּבוּרָה שְׁבַעֲצָמָם עִנְיָנָה הוּא לְהַעֲלִים) בְּכִדֵי לְבָר 78
בְּרוּרִים, וְזָה שְׂיַחְזֹר וְיִתֵּן, הַנְּתִיבָה הַשְּׁנִיָּה, הוּא הַמְּשַׁכֶּת וְגִלּוּי 79
הָעֲצָמִי שְׂנַעֲשֵׂה עַל-יְדֵי עַבּוּדַת הַבְּרוּרִים וְאַחֲרֵיהֶם וְכַתּוּבָה מִמֶּנָּה, 80
וְהִיא הַתְּגַלּוֹת וְהַמְּשַׁכָּה נִעֲלִית עוֹד יוֹתֵר מִהַנְּתִיבָה הָרֵאשׁוֹנָה לְצוּרֵךְ עַבּוּדַת 81
הַבְּרוּרִים. 82

(28 שבת פח, א. 29) ישעי' סד, ג. (30) ראה עד"ז ד"ה ויתן לך תרנ"ד (סה"מ שם ע' סח). (31) להעיר מהמשך תרס"ו שם (ס"ע צג), "ויתן לך האלקים (העלם העצמי) שיהי' בכחו לברר ביורורים, וע"י הביורורים יהי' גילוי בחי' העלם העצמי". (32) פרש"י עה"פ, מב"ר פרשתנו פס"ו, ג.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 ועל-ידי ויתן לך האלקים, המשכת העלם העצמי בשני
 2 אופנים הנ"ל (יתן ההתגלות כדי לברר ביוררים ויחזור ויתן
 3 ההתגלות שבאה כתוצאה מזה), נמשך גם מטל השמים ומשמני
 4 הארץ וגו', לפי פירוש המדרש שהכוונה לתורה מקרא משנה וכו',
 5 (זה המענה לשאלה מה
 6 החידוש בברכה על התורה
 7 שבני ישראל היו צריכים לקבל
 8 ממילא – שהכוונה לכך
 9 שבתורה יומשך ויתגלה מ'העלם
 10 העצמי' שכמבואר לעיל נמשך
 11 דווקא על ידי היגיעה ולא
 12 בתורה מצד עצמה) וגם
 13 מטל השמים כפשוטו, 7
 1 ועל-ידי ויתן לך האלקים, המשכת העלם העצמי
 2 בשני אופנים הנ"ל (יתן ויחזור ויתן), נמשך
 3 גם מטל השמים ומשמני הארץ וגו', מקרא משנה וכו',
 4 וגם מטל השמים כפשוטו, דטל לא מיעצר³³ (ובפרט
 5 ש'מלכתחלה אין סלקא-דעתך לעכב חס-ושלום), וכן
 6 משמני הארץ ורוב דגן ותירוש כפשוטם, ובתכלית
 7 ההרחבה, ועד לבנין בית המקדש השלישי, יעקב
 8 שקראו בית³⁴, ומשם אורה יוצאת לכל העולם כלו³⁵,
 9 שעושים את כל העולם דירה לו יתברך.

(33 תענית ג, א. 34 שבת קיח, א. פסחים פח, א. 35) ראה ירושלמי ברכות פ"ד סוף ה"ה. ויק"ר פלא, ז. וראה מנחות פו, ב ובפרש"י שם.

ביאורי תהלים

נקודות משיחות קודש – מזמור קיא – מתוך "תהילות מנחם"

ב. כ"ק מו"ח אדמו"ר¹ שואל בזה דלכאורה איך אפשר לומר שעיקרה של ה"חכמה" היא "תשובה ומעשים טובים" הרי הם שני ענינים שונים, ויתירה מזו לכאורה הם גם ב' הפכים: "חכמה" – ענינה הבנה והשגה לפי שכלו, ועד שגם הפסק דין צריך להיות כפי הבנתו, ד"תורה לא בשמים"², ו"קוב"ה קא חייך ואמר נצחוני בני נצחוני"³. ועד"ו בלימוד תורה שלמעלה, כמו שארז"ל "קא מיפלגי במתיבתא דרקיעא כו' הקב"ה אומר כו' וכולהו מתיבתא דרקיעא אמרי כו"⁴, דהטעם על זה שמתכתא דרקיעא פסקו הדין באופן אחר מהקב"ה הוא כי עפ"י כללי התורה צריכים הם לפסוק כפי הבנתם. ואילו "תשובה" – ענינה ביטול האדם, שהאדם יוצא ומתבטל ממציותו, "אסורה מכאן"⁵. ועד"ו "מעשים טובים" – ענינם קיום מצוות בדרך עבודת עבד⁶, וגם הפעולה שנעשית בהאדם ע"י קיום המצוות הוא שאבריו נעשים מרכבה לרצון העליון⁷, דמרכבה ענינה ביטול. וא"כ איך יתכן, שבחכמה שענינה מציאות, יהי "תשובה ומעשים טובים" שענינם ביטול המציאות? ועוד צריך להבין: א) מהו סדר הענינים "תשובה ומעשים טובים", דלכאורה מעשים טובים קודמים לתשובה? ב) מהי השייכות לבעל המאמר רבא?

(1) סה"מ תרפ"ט ע' 104. ובסה"מ קונטרסים ח"א כח, סע"ב ואילך.

(2) ב"מ נט, ב.

(3) שם.

(4) שם פו, א.

(5) ל' רש"י עה"פ שמות ג, ג. וראה סה"ש ה'תש"ב (ע' 47) דקאי על עבודת התשובה.

(6) תניא רפמ"א. וראה לקו"ת שלח מ, א. ובארוכה בעט"ר דרוש לעשיית נז, א. נט, ב.

(7) תניא פכ"ג.